

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologus Parisiensis Inquirenti Duaceno Theologo

[S.l.], 1692

Secunda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39050

sed etiam approbet magnificis cum laudibus, cavillatoriè & dolosè subjungens hæc verba (intelligendò de potentia complectente omnia necessaria ad agendum) & nihil pronuntians de thesi si intelligatur de potentia ad agendum propriè dictâ quæ non sit adjuta gratia efficace.

Inquirendum mihi videretur à Duacenis prædictis quidnam intelligant per potentiam complectentem omnia ad agendum necessaria.

Vel enim per istam potentiam complectentem omnia necessaria ad agendum intelligunt gratiam efficacem; vel aliquid aliud à gratia efficace.

Si primum, propositio contenta in Thesi sit absurda & cavillatoria; hoc est enim dicere quod gratia efficax sit necessaria ut quis possit potentia per gratiam efficacem adjuta bona opera exercere, quod est illusorium.

Si Secundum; assignent istud aliud à gratia efficace distinctum; tam necessarium ut verè & propriè possit quis tentationes superare &c. & inde sequetur quod gratia efficax non sit necessaria, sicut dicit Thesis ut quis tentationes possit superare.

Exemplum Petri Christum negantis videtur mihi non aliâ mente fuisse laudatum, nisi ut probaretur quod Petrus tunc gratia efficace non adjutus quando Christum negavit, non poterat tentationem ad Christum negandum inducentem superare: quod est hæreticum; sic enim aliquibus justis mandata divina essent impossibilia. Sensus S. Augustini est quod Petrus de se præsumens temerè putabat se posse propriis suis viribus quod se velle sentiebat, cum tamen nihil possumus facere sine Christo operante in nobis tam perficere quam velle.

S E C U N D A.

Igitur qui gratiam aliquam sufficientem ab efficace distinctam, in hunc amissa innocentia statim invehunt,

mi.

mirum quantum ab Augustini mente deficiunt, qui naturam
 & integræ gratiam sufficientem tantum, lapsæ verò effica-
 cem tantum attribuit. Hæc si indubitata Augustini prin-
 cipia vel minimum concutias, tota coelestis illius doctri-
 na compages solvatur, necesse est.

Judicium Duacenorum.

Doctrina est verè Augustiniana rejiciens pro statu na-
 turæ lapsæ gratiam sufficientem Molinisticam, de
 quâ intelligi hanc secundam Thesim patet extertiâ. De
 ea sic Estius noster in cap. 3. Apoc. v. 20. *quam gratiam
 sana doctrina non recipit* vide censuram Duacensem ad
 assertionem secundam.

Judicium Theologi Parisiensis.

Judicium debuit esse quod ista Thesis non admittens
 in statu naturæ lapsæ aliud auxilium interius quam ef-
 ficax, sit hæretica & falsò attributa Sancto Augustino.

Peccarunt Duaceni Theologi prædictam Thesim non
 improbantem cum sit hæretica, contenti si subdolè di-
 cerent rejiciendam gratiam sufficientem sensu Molinisti-
 co, de quo sensu non erat quæstio, quando quidem
 Thesis de gratiâ sufficiente simpliciter & generatim lo-
 quebatur.

Et quidem non videntur Molinistæ gratiæ sufficientis
 vocabulum in scholas invexisse, cum unam tantum ad-
 mittant gratiam, quæ det homini facultatem seu poten-
 tiam ad agendum, ita ut libero arbitrio gratiâ adjuto im-
 putari debeat si potentia redigatur ad actum, vel si non
 reducatur.

Thomistæ verò gratiæ sufficientis vocabulo opus ha-
 buerunt, cum velint quod nemo benè agit nisi adjutus
 gratiâ efficace, quâ solâ gratiâ admittens explicari non po-
 test quomodo homini non habenti gratiam efficacem

men.

mandata divina non sunt observari impossibilia. Si enim nulla omnino sit alia gratia quam efficax, qui non custodit mandata Dei, nullam habet gratiam quâ mandata divina sint illi custodiri possibilia.

Hinc evidenter patet quod è re Thomistarum fuerit gratiam aliquam sufficientem admittere servando isti gratiæ quod det posse agere, gratiæ vero efficaci quod det agere.

T E R T I A.

At quid de gratia sufficiente sensu Thomistico? minus displicet; quia nisi hallucinari velis, particulam includit alienantem, & nebuloso tempore occultendis gratiæ Evangelicæ misteriis est peridonea. Invenim cum vox illa, & res voce expressa Augustino & purioribus Ecclesiæ sæculis ignota fuerit, illam merito ex sana Theologia relegandam judicamus.

Judicium Duacensorum.

P Rorsus optandum foret, ut ly (*sufficiens*) nunquam isto significatu in scholas inductum fuisset, quo multi utuntur Thomistæ, quia revera aliud exprimere videtur, quam ipsi significare velint. Tamen enim sufficiens dici possit ad posse aliquod propinquius quam est posse naturæ, tamen revera ad agendum sola non sufficit. Unde melius censura natura Duacensis ad assentionem secundam sufficiens auxilium dicit esse illud, præter quod ex parte Dei non est aliud necessarium & confundit cum gratiâ efficaci. Hinc benè dicit Thesis, quod notio gratiæ sufficientis, etiam sensu Thomistico, ignota fuerit Augustino & purioribus Ecclesiæ sæculis ad salvandam libertatem, utpote non necessaria: tamen fatendum sit eam nihil officere veritati, dummodò Moliniana significatione omnino exuat.